

1. Könige 2

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι δαυιδ ἀποθανεῖν αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο τῷ σαλωμῶν υἱῷ αὐτοῦ λέγων

2 ἐγὼ εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς καὶ ἴσχύσεις καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα

3 καὶ φυλάξεις τὴν φυλακὴν κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ μωυσέως ἵνα συνίης ἢ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαὶ σοι

4 ἵνα στήσῃ κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν λέγων ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν ἀληθείᾳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν λέγων οὐκ ἔξολεθρευθήσεται σοι ἀνὴρ ἐπάνωθεν θρόνου ισραὴλ

5 καὶ γε σὺ ἔγνως ὅσα ἐποίησέν μοι ιωαβ υἱὸς σαρουιας ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυσὶν ἄρχουσιν τῶν δυνάμεων ισραὴλ τῷ αἰβεννηρ υἱῷ νηρ καὶ τῷ αἱμεσσαῷ υἱῷ ιεθερ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς καὶ ἔταξεν τὰ αἴματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῷον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὁσφύι αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ

6 καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου καὶ οὐ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ἄδου

7 καὶ τοῖς υἱοῖς βερεζέλῃ τοῦ γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ σου

8 καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ σεμεῖ υἱὸς γηρα υἱὸς τοῦ ιεμενι ἐκ βαουρμι καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατάραν ὀδυνηρὰν τῇ ἡμέρᾳ ἥ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντήν μου εἰς τὸν ιορδάνην καὶ ὕμισα αὐτῷ ἐν κυρίῳ λέγων εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ

9 καὶ οὐ μὴ ἀθωώσῃς αὐτόν ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εῖ σὺ καὶ γνώσῃ ἢ ποιήσεις αὐτῷ καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἴματι εἰς ἄδου

10 καὶ ἐκοιμήθη δαυιδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει δαυιδ

11 καὶ αἱ ἡμέραι ἀς ἐβασίλευσεν δαυιδ ἐπὶ τὸν ισραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν χεβρων ἐβασίλευσεν ἔτη ἐπτὰ καὶ ἐν ιερουσαλημ τριάκοντα τρία ἔτη

12 καὶ σαλωμῶν ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ υἱὸς ἐτῶν δώδεκα καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα

13 καὶ εἰσῆλθεν αδωνιας υἱὸς αγγιθ πρὸς βηρσαβεε μητέρα σαλωμῶν καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ ἡ δὲ εἶπεν εἰρήνῃ ἡ εῖσοδός σου καὶ εἶπεν εἰρήνη

14 λόγος μοι πρὸς σέ καὶ εἶπεν αὐτῷ λάλησον

15 καὶ εἶπεν αὐτῇ σὺ οἶδας ὅτι ἐμοὶ ἦν ἡ βασιλεία καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς ισραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα καὶ

ἐστράφη ἡ βασιλεία καὶ ἐγενήθη τῷ ἀδελφῷ μου ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο αὐτῷ

16 καὶ νῦν αἴτησιν μίαν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῷ βηρσαβεε λάλει

17 καὶ εἶπεν αὐτῇ εἰπόν δὴ πρὸς σαλωμῶν τὸν βασιλέα ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ δώσει μοι τὴν αβισακ τὴν σωμανῆτιν εἰς γυναῖκα

18 καὶ εἶπεν βηρσαβεε καλῶς ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ

19 καὶ εἰσῆλθεν βηρσαβεε πρὸς τὸν βασιλέα σαλωμῶν λαλῆσαι αὐτῷ περὶ αδωνιου καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ

20 καὶ εἶπεν αὐτῷ αἴτησιν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς αἴτησαι μῆτερ ἐμή ὅτι οὐκ ἀποστρέψω σε

21 καὶ εἶπεν δοθήτω δὲ αβισακ ἡ σωμανῆτις τῷ αδωνιᾳ τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα

22 καὶ ἀπεκρίθη σαλωμῶν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ ἵνα τί σὺ ἥτησαι τὴν αβισακ τῷ αδωνιᾳ καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν ὅτι οὗτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ καὶ αὐτῷ αβιαθαρ ὁ ἴερεὺς καὶ αὐτῷ ιωαβ ὁ νίδος σαρονιας ὁ ἀρχιστράτηγος ἔταῖρος

23 καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς σαλωμῶν κατὰ τοῦ κυρίου λέγων τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προοθείη ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν αδωνιας τὸν λόγον τοῦτον

24 καὶ νῦν ζῆ κύριος δς ἡτοίμασέν με καὶ ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον δαυιδ τοῦ πατρός μου καὶ αὐτὸς ἐποίησέν μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὅτι σήμερον θανατωθήσεται αδωνιας

25 καὶ ἐξαπέστειλεν σαλωμῶν ὁ βασιλεὺς ἐν χειρὶ βαναιου νίου ιωδαε καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν καὶ ἀπέθανεν αδωνιας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

26 καὶ τῷ αβιαθαρ τῷ ἴερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀπότρεχε σὺ εἰς αναθωθ εἰς ἀγρόν σου ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἰ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ οὐ θανατώσω σε ὅτι ἦρας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ὅτι ἐκακουχήθης ἐν ἄπασιν οἷς ἐκακουχήθη ὁ πατήρ μου

27 καὶ ἐξέβαλεν σαλωμῶν τὸν αβιαθαρ τοῦ μὴ εἶναι ἴερέα τοῦ κυρίου πληρωθῆναι τὸ ρῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον ιλι ἐν σηλωμ

28 καὶ ἡ ἀκοὴ ἤλθεν ἔως ιωαβ τοῦ νίου σαρονιας ὅτι ιωαβ ἦν κεκλικώς ὅπισω αδωνιου καὶ ὅπισω σαλωμῶν οὐκ ἔκλινεν καὶ ἔφυγεν ιωαβ εἰς τὸ σκήνωμα τοῦ κυρίου καὶ κατέσχεν τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου

29 καὶ ἀπηγγέλη τῷ σαλωμῶν λέγοντες ὅτι ἔφυγεν ιωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ ἴδον κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπέστειλεν σαλωμῶν πρὸς ιωαβ λέγων τί γέγονέν σοι ὅτι πέφευγας εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἶπεν ιωαβ ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἔφυγον πρὸς κύριον καὶ ἀπέστειλεν σαλωμῶν ὁ βασιλεὺς τὸν βαναιου νίδον ιωδαε λέγων πορεύου καὶ ἀνελε αὐτὸν καὶ θάψον αὐτὸν

30 καὶ ἤλθεν βαναιου νίδος ιωδαε πρὸς ιωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ἔξελθε καὶ εἶπεν ιωαβ οὐκ ἐκπορεύομαι ὅτι ὅδε ἀποθανοῦμαι καὶ ἀπέστρεψεν βαναιας νίδος ιωδαε καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ λέγων τάδε λελάληκεν ιωαβ καὶ τάδε ἀποκέριται μοι

31 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς πορεύου καὶ ποίησον αὐτῷ καθὼς εἴρηκεν καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ θάψεις αὐτὸν καὶ ἔξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ δωρεὰν ἔξέχεεν ιωαβ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου

32 καὶ ἀπέστρεψεν κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ ὡς ἀπήντησεν τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸὺς ἐν ρόμφαιᾳ καὶ ὃ πατήρ μου δαυιδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν τὸν αἰβεννηρούν διὸν νηρού ἀρχιστράτηγον ισραὴλ καὶ τὸν αμεσσανούν διὸν ιεθερ ἀρχιστράτηγον ιουδα

33 καὶ ἐπεστράφη τὰ αἷματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τῷ δαυιδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἔως αἰῶνος παρὰ κυρίου

34 καὶ ἀπήντησεν βαναίουν διὸν ιωδαε τῷ ιωαβ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ

35 καὶ νῦν μὴ ἀθρῷσῃς αὐτὸν ὅτι ἀνὴρ φρόνιμος σὺ καὶ γνώσῃ ἢ ποιήσεις αὐτῷ καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἷματι εἰς ἥδον

36 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν σεμεῖον καὶ εἶπεν αὐτῷ οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἴκον ἐν ιερουσαλημ καὶ κάθου ἐκεῖ καὶ οὐκ ἔξελεύσῃ ἐκεῖθεν οὐδαμοῦ

37 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἔξόδου σου καὶ διαβήσῃ τὸν χειμάρρουν κεδρῶν γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

38 καὶ εἶπεν σεμεῖον πρὸς τὸν βασιλέα ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κύριέ μου βασιλεὺς οὗτος ποιήσει ὁ δοῦλός σου καὶ ἐκάθισεν σεμεῖον ἐν ιερουσαλημ τρία ἔτη

39 καὶ ἐγενήθη μετὰ τρία ἔτη καὶ ἀπέδρασαν δύο δοῦλοι τοῦ σεμεῖον πρὸς αγχους διὸν μααχα βασιλέα γεθ καὶ ἀπηγγέλη τῷ σεμεῖον λέγοντες ἵδον οἱ δοῦλοι σου ἐν γεθ

40 καὶ ἀνέστη σεμεῖον καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς γεθ πρὸς αγχους τοῦ ἐκζητῆσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη σεμεῖον καὶ ἤγαγεν τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ γεθ

41 καὶ ἀπηγγέλη τῷ σαλωμῶν λέγοντες ὅτι ἐπορεύθη σεμεῖον ἔξι ιερουσαλημ εἰς γεθ καὶ ἀπέστρεψεν τοὺς δούλους αὐτοῦ

42 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν τὸν σεμεῖον καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν οὐχὶ ὥρκισά σε κατὰ τοῦ κυρίου καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι λέγων ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἔξέλθης ἔξι ιερουσαλημ καὶ πορευθῆς εἰς δεξιὰ ἥ εἰς ἀριστερά γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ

43 καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὄρκον κυρίου καὶ τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετειλάμην κατὰ σοῦ

44 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σεμεῖον σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἦν ἔγνω ἡ καρδία σου ἢ ἐποίησας τῷ δαυιδ τῷ πατρὶ μου καὶ ἀνταπέδωκεν κύριος τὴν κακίαν σου εἰς κεφαλήν σου

45 καὶ ὁ βασιλεὺς σαλωμῶν ηὔλογημένος καὶ ὁ θρόνος δαυιδ ἔσται ἔτοιμος ἐνώπιον κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα

46 σαλωμῶν διὸν δαυιδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ισραὴλ καὶ ιουδα ἐν ιερουσαλημ